

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 669/2010/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

216/2011. (VII. 21.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2010. december 5-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2011. július 21-én – dr. Kádár András Kristóf testületi tag távollétében - megtartott zárt ülésén **született állásfoglalását**

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y a k.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2010. december 5-én, elektronikus úton fordult panaszbeadvánnyal a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) XI. Kerületi Rendőrkapitányságához. E panaszbeadványával kapcsolatban a panaszost a BRFK XI. Kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztályán 2010. december 10-én személyesen is meghallgatták, amely meghallgatásról jegyzőkönyv készült. E jegyzőkönyv tartalma szerint a panaszos az ügy előadójának felhívására kérte, hogy panaszát a Testület vizsgálja ki. A panaszos ezen kérésének megfelelően a BRFK XI. Kerületi Rendőrkapitányság vezetője aznap megküldte a panaszbeadványt az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) Ellenőrzési Szolgálat Központi Panaszirodájára vezetőjének. Az ORFK Ellenőrzési Szolgálatát ezt követően 2010. december 17-én továbbította a panaszbeadványt a Testület részére.

2) A panaszos beadványában az alábbiakat adta elő. 2010. november 27-én 11 óra 45 perc és 15 óra 42 perc között a BRFK XI. Kerületi Rendőrkapitányságon ő személyi szabadságot korlátozó intézkedés alatt állt – véleménye szerint mint sértett és károsult. Rögzíti, hogy az ügyben feljelentést és tanúvallomást is tett, amelyekben a következőket mondta el. Az említett

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

napon segítséget kért az Országos Mentőszolgálat (a továbbiakban: OMSz) munkatársaitól, mert 9 óra 5 perc körül, a lakóhelyénél lévő járdán, egyik szomszédja – a lakáskulcsát boxerként használva – megtámadta. Ennek következtében 8 napon túl gyógyuló sérülést szenvedett, az ütésétől pedig a szemüvege is eltört. Az eset körülményeiről elmondta, hogy ez a szomszédja éppen a leesett hó miatti csúszásmentesítést végezte, amelyet korábban a panaszos feleségének kellett volna megtennie, erre azonban – éppen az említett szomszéd és családja sorozatos támadásai miatt – biztonságos körülmények között nem volt képes. Elmondta azt is, hogy a szemeteskukák elszállításával kapcsolatban is hasonló okból kellett más szolgáltatóhoz fordulni, ezzel jelentős többletköltséget okozva a ház lakóinak – amelyet csak tetőzött az említett szomszéd és családja mintegy 450 000 Ft-os közös költség-tartozása.

Elmondta, hogy az említett napon a szomszédja azonnali támadása elől nem tudott kitérni, mert minden, a járdáról nyíló ajtó zárva volt, azt kivéve, amelyekben a szomszédja állt. A panaszos térdprotézise miatt elfutni sem tudott; a „jogos önvédelmi helyzetben” azonban úgy vélte, sikerült arányos testi erővel a támadót megfékeznie, megadásra kényszerítenie. A dulakodás után a szomszéd fenyegetőzve távozott a helyszínről. Ezt követően a panaszos láttelepet vetetett, amely után rendőr járőrök jöttek érte, hogy tegyen tanúvallomást az ügyben. Beszállították a BRFK XI. Kerületi Rendőrkapitányságra, ahol azonban vallomástétel helyett órákra előállító helyiségbe került, és csak ezt követően hallgatták meg. Ezzel kapcsolatban kifogásolta, hogy a rendőrök miatt a sértettet korlátozzák személyi szabadságában, az általában ittas, többször erőszakoskodó, önbíráskodó támadója helyett. Utalt a panaszos arra is, hogy e szomszédja korábbi fenyegetései miatt már máskor is tett panaszt, feljelentést.

Elmondta a panaszos azt is, hogy a rendőrök intézkedésével kapcsolatban általánosságban nincs kifogása, kivéve az őt beszállító szolgálati jármű vezetőjét, aki a beszállítás közben arra szólította fel a panaszost, hogy maradjon csöndben, mert ő nem azért jött be szombaton dolgozni, hogy a hátsó ülésen a panaszos „mondókáját” végighallgassa. Később a kihallgatását végző rendőr tiszt azt mondta a panaszosnak, hogy azért „fogdásították”, mert velük rendszeresen sok a baj a házban, illetve közölte, hogy valószínűleg hivatalból meg fogja vizsgálni a rendőrség a garázdaság elkövetésének gyanúját is. Mindezek alapján a panaszos nem tartotta elfogadhatónak az előállítását.

3) Egy másik, 2010. november 21-én történt (a panaszos és szomszédja fia közötti) összetűzés miatt indult, és a BRFK XI. Kerületi Rendőrkapitányságon folyamatban lévő büntetőügy kapcsán a panaszos azt is leírta, hogy még az érintett tanúk meghallgatása sem történt meg, ami pedig nélkülözhetetlen lett volna ahhoz, hogy vele szemben a gyanú megalapozottá váljon. Egyúttal a panaszos leszögezte, hogy ő sem a panaszos fiát, sem más fiatalok nem bántott, ez ellenkezne is korábbi hivatásával (a panaszos mentő szakápolóként és pszichiátriai szakápolóként dolgozott).

Ezen korábbi támadása részleteiről még annyit írt le a panaszos, hogy a szomszédja és annak fia azt követően támadt rá, hogy azt kérdezte tőlük, miért rugdalják mindig az ajtóját. Erre válaszol az említett szomszéd fia már a lépcsőről úgy fordult vissza, hogy rögtön a panaszos felé rúgott, illetve próbálta őt ököllel megütni. Ezt a váratlan támadást a panaszos kivédeni nem tudta, amit elmondása szerint a láttelepek is bizonyítanak. A rúgás és az ütések miatt a panaszos a földre került, ahol a szomszédja és fia tovább rugdosták. Itt arra volt csak ideje, hogy a szomszédja fiának az egyik lábát megragadja. A dulakodást látva a panaszosnak a fia sietett segítségére, lefogva a szomszéd fiát. A dulakodásnak aztán a panaszos felesége vetett véget, aki a keze ügyébe kerülő sodrófával „futamította meg” a még akkor is rugdosódó szomszédot. Az orrtörésről a panaszos azt írta, hogy az keletkezhetett attól is, hogy a

szomszédja fia nem tudta lefejelni az ő fiát, vagy attól, hogy a dulakodás közben kitört egy ablaktáblát, de keletkezhetett felesége erélyes fellépésétől is.

II.

1) A BRFK XI. Kerületi Rendőrkapitányság – az ORFK Ellenőrzési Szolgálatán keresztül – a panaszbeadvánnyal együtt továbbította a Testület részére az alábbi, ügyszámhoz kapcsolódó rendőrségi iratokat is.

a) A BRFK XI. Kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály KMB Alosztályán szolgálatot teljesítő három r. törzsszázados 2010. november 27-én kelt jelentése a következőket tartalmazza.

A rendőrök az említett napon 10 óra 20 perckor a panaszos szomszédjával szemben a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 29. § (1) bekezdés első fordulata alapján igazoltatást, 31. § (1) bekezdése alapján személyi szabadságában korlátozott személy átvizsgálását, illetve a 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján szándékos bűncselekmény elkövetésén tettenérést követően elfogást foganatosítottak. A személyi szabadság korlátozásának a helye egy italbolt volt. Kényszerítő eszközt a rendőrök nem alkalmaztak.

Az intézkedés alapjául szolgáló esemény rövid leírásaként a rendőrök előadták, hogy 2010. november 27-én 9 óra 25 perckor megjelentek a panaszos (és szomszédja) lakcíménél, mivel onnan bántalmazásról érkezett bejelentés. Itt a rendőröket a panaszos fogadta, aki elmondta, hogy 9 órakor a szeméttárolónál tartózkodott, amikor megjelent ott a szomszédja, akivel másfél éve haragos viszonyban állnak. A szomszéd durva és fenyegető hangnemben a panaszosra kiabált, majd egy alkalommal orron ütötte, a panaszos pedig a többi ütés elől kitérve szintén többször megütötte a szomszédot. Mivel ez már nem először fordult elő, értesítette a rendőröket és az OMSz-t. A panaszos a helyszínen jelezte, hogy fáj az orra, a felső ajka és a keze. 9 óra 30 perckor kiérkezett a mentőszolgálat, majd a panaszos helyszíni vizsgálata után azt mondták, hogy a sérülés fokáról csak röntgen elkészítése után tudnak pontosan nyilatkozni. Ezért a panaszost további vizsgálatok elvégzésére a B. város, „Z.” kerület T. úti „A” Kórház Gégészeti Osztályára szállították. A panaszos azt is elmondta, hogy 2010. november 21-én volt már nála rendőri intézkedés, amikor a szomszédja és fia szintén rátámadt.

A rendőrök ezt követően megjelentek az említett szomszéd lakásánál, ahol a szomszéd fia fogadta őket, és elmondta, hogy édesapja reggel távozott otthonról, és a munkahelyére ment. A rendőrök ide is kimentek, ahol az említett szomszéd elmondta nekik, hogy reggel szemetet vitt le a társasház szeméttárolójába, ahol ott volt a panaszos is. Ekkor ő azt mondta a panaszosnak, hogy „te szemét”, mire a panaszos a nála lévő gázspray-vel kb. 3-4 méteres távolságból az ő irányába fűjt, és ököllel ütlegelni kezdte őt. Ő megpróbált védekezni, majd pár másodperc után mindketten abbahagyták a dulakodást és távoztak. A szomszéd elmondta a rendőröknek, hogy nem fáj semmije, de a szeme tájékán hámsérülés volt észlelhető, ezért a rendőrök mentőt hívtak hozzá. A mentő 10 óra 20 perckor érkezett ki, a szomszéd megvizsgálása után azt állapították meg, hogy a szeme környékén 8 napon belül gyógyuló hámsérülés található, arra utaló jelet viszont nem találtak, hogy a szomszédot gázspray-vel lefűjték volna.

A társasházban kamera nincs felszerelve, egyéb szemtanú pedig nem volt felkutatható. A történeteket a rendőrök jelentették az ügyeletes tiszt r. századosnak, aki arra utasította őket,

hogy mindkét személyt fogják el, és állítsák elő a BRFK XI. Kerületi Rendőrkapitányságra. Ekkor a szomszédot elfogták, és az ügyeletes tisztnek „panasz mentesen” átadták. Ezt követően a „B” Kórházba mentek a rendőrök, ahol a panaszoszt a Traumatológiai Osztályon vizsgálták. A vizsgálat eredménye szerint a panaszoson friss sérülésként a koponya zúzódása, a kéz ujjainak zúzódása és az orrcsúcs végén 2 mm-es törés volt észlelhető. A sérülések 8 napon túl gyógyulnak. A vizsgálatokat követően elfogták a panaszoszt is, és előállították a BRFK XI. Kerületi Rendőrkapitányságra. Nála közbiztonságra veszélyes eszközt a rendőrök nem találtak.

Az előállítottakat a jogaikról és kötelezettségeikről felvilágosították, az előállítás okáról tájékoztatást, az előállítás idejéről igazolást kaptak. A nevezett személyekkel szemben a rendőrök büntető feljelentést tettek.

b) Az előző alpontban ismertetett jelentéshez kapcsolódó parancsnoki vélemény és kivizsgálás eredménye szerint a szomszéd igazoltatás, személyi szabadságában korlátozott személykénti átvizsgálása, szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten érést követő elfogása jogszerű és szakszerű, valamint arányos volt.

c) A BRFK XI. Kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály KMB Alosztályán szolgálatot teljesítő r. törzssászlós 2010. november 27-én kelt jelentése a következőket tartalmazza.

A r. törzssászlós az említett napon 11 óra 45 perckor a panasossal szemben az Rtv. 29. § (1) bekezdés első fordulata alapján igazoltatást, 31. § (1) bekezdése alapján személyi szabadságában korlátozott személy átvizsgálását, illetve a 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten érést követően elfogást foganatosítottak. A személyi szabadság korlátozásának a helye a „B” Kórház volt. Kényszerítő eszközt a rendőrök nem alkalmaztak.

Az intézkedés alapjául szolgáló esemény rövid leírásánál az szerepel, hogy a r. törzssászlós az ügyeletes tiszt r. százados utasítására a „B” Kórházban, a vizsgálatok után a panaszoszt átvizsgálta, majd elfogta, és a BRFK XI. Kerületi Rendőrkapitányságra előállította, az ügyeletes tisztnek átadta. Egyebekben az előzmények kapcsán a jelentés visszautal az Indokolás II. rész 1) pont a) alpontjában ismertetett jelentésre.

d) Az előző alpontban ismertetett jelentéshez kapcsolódó parancsnoki vélemény és kivizsgálás eredménye mindenben megegyezik az Indokolás II. rész 1) pont b) alpontban ismertetett parancsnoki vélemény és kivizsgálás eredményével.

2) A panasz kivizsgálása során – a tényállás pontosabb megismerése érdekében – a Testület felvilágosítás-kéréssel fordult az ORFK Ellenőrzési Szolgálatához, és megküldeni kérte az intézkedésekkel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, illetve konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

a) A BRFK XI. Kerületi Rendőrkapitányság vezetőjének 2011. január 24-én kelt, és a BRFK hivatalvezetőjéhez címzett tájékoztató levele – amellyel, hogy az ahhoz csatolt egyéb rendőrségi iratok tartalmára utal – azt tartalmazza, hogy a panaszos a helyszínen intézkedő rendőröknek elismerte, hogy megütötte a szomszédot. Az azonban, hogy ennek kapcsán a szomszéd sérüléseket is szenvedett, már csak távolabb, a szomszéd munkahelyén volt

megállapítható; akkorra azonban a panaszost már elszállították a kórházba. A panaszos a kölcsönös bántalmazás tényét a helyszínen elismerte – a kapitányságvezető r. alezredes szerint a konkrét esetben ez volt a tettenérés mozzanata, annak ellenére, hogy a rendőrök már a verekedés után mentek ki a helyszínre. Ez volt egyúttal az indoka annak is, hogy a parancsnoki vélemény és kivizsgálás jogszerűnek, szakszerűnek és arányosnak minősítette az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján a szándékos bűncselekmény elkövetésén tettenérést követő elfogást. A tájékoztató levél arra is utal, hogy a panaszos előállítása 15 óra 52 perckor ért véget. A panaszos azon kifogására, hogy a beszállítását végző rendőr lekezelően beszélt volna vele, a kapitányságvezető leírta, hogy a r. törzssászlós ezzel kapcsolatos nyilatkozatát csak telefonon tudta beszerezni, de a r. törzssászlós elmondta, hogy a panaszossal nem beszélt lekezelően, csak tájékoztatta, hogy miért és milyen intézkedéseket foganatosítanak vele szemben.

b) A BRFK XI. Kerületi Rendőrkapitányság Vizsgálati Osztálya a Testület rendelkezésére bocsátott egy az ügyészségnek címzett, 2010. december 1-jén kelt, nyomozás elrendeléséről szóló értesítést. Ebben a B. városi Kerületi Ügyészség vezetőjét értesítették arról, hogy súlyos testi sértés büntetnének megalapozott gyanúja miatt a panaszos szomszédja ellen nyomozást rendeltek el, a panaszos feljelentése alapján. A rövid tényállás annyit tartalmaz, hogy a panaszos és szomszédja 2010. november 27-én 9 órakor szóváltásba keveredtek egymással, melynek során összeverekedtek, kölcsönösen ütlegelték egymást. Az orvosi vizsgálat a szomszédnál 8 napon belüli hámsérülést, a panaszosnál 8 napon túli törést állapított meg.

c) A panaszos részére az előállítása időtartamáról kiállított igazolás szerint a panaszos 2010. november 27-én 11 óra 45 perctől 15 óra 52 percig állt személyi szabadságot korlátozó intézkedés alatt, és tartózkodott a BRFK XI. Kerületi Rendőrkapitányságon. Az előállítás időtartama alatt sérülése, panasza nem keletkezett. Az időpontokat a fogdakönyv vonatkozó részének másolata – amelyet a Testület szintén megkapott – is megerősítette. A rendőrség a Testület részére megküldte a panaszostól előállítása idejére letétbe vett tárgyakat tartalmazó jegyzőkönyvet is.

d) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta a dulakodás helyszínéről és a dulakodók helyzetéről készített helyszínrajzot is, amelyből kiderül, hogy a dulakodás a társasház előterében, a szeméttárolók közelében történt, az előtér két ajtaja nyitva, három zárva volt, a panaszos szomszédja pedig a két nyitott ajtó közelében tartózkodott, amikor a panaszos az előtérbe belépett.

e) A BRFK XI. Kerületi Rendőrkapitányságon 2010. november 27-én 13 óra 11 perckor kitöltött nyilatkozat szerint a panaszos a jogi képviselőlet lehetőségével nem kívánt élni.

f) A BRFK XI. Kerületi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Bűnüldözési Alosztályán szolgálatot teljesítő r. zászlós 2011. január 24-én kelt jelentése szerint – főrrónyomos szolgálata ellátása során – ő hallgatta ki tanúként a panaszost, valamint gyanúsítottként a szomszédját. A panaszos tanúkénti meghallgatása 2010. november 27-én 14 óra 30 perckor történt. A r. zászlóst az ügyeletes tiszt r. százados rendelte be készenléti ideje alatt, és elmondta neki, hogy a panaszost és szomszédját azért állították elő, mert a lakcímükön a lépcsőháznál szóváltásba keveredtek, majd összeverekedtek, minek következtében a panaszosnak 8 napon túl gyógyuló sérülése keletkezett, eltörött az orrcsontja. Arról is tájékoztatást kapott, hogy a Rendőrkapitányságon több eljárás van folyamatban jelenleg is, amelyben e két személy szerepel, mind sértettként, mind gyanúsítottként; a két személy családja közötti viszálykodás régebbi eredetű. Az ügyeletes tiszt arra adott utasítást a r.

zászlósnak, hogy először a panaszost hallgassa ki tanúként részletesen, majd ezt követően a szomszédot mint gyanúsítottat, súlyos testi sértés ügyében. Ezt a r. zászlós megtette, majd – szintén az utasításnak megfelelően – mindkét személy figyelmét nyomatékosan felhívta a békés együttélés szabályaira, és arra, hogy a jövőben tartózkodjanak bármilyen bűncselekmény elkövetésétől. A kihallgatott személyek egyébként a kihallgatás során és egyéb ügyekben is azt a választ adták, hogy az összetűzéseket „mindig a másik személy kezdi”. A kihallgatás után a r. zászlós a panaszossal valóban közölte, hogy valószínűleg vizsgálni fogják a garázdaság elkövetésének gyanúját is, ezt azonban nem sértő hangnemben tette, hanem tájékoztatásként, a korábbi ügyek tapasztalatai alapján. A panaszossal a kihallgatást követően normális hangnemben beszélgettek.

g) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta a panaszosnak a 2010. november 27-ei összetűzés kapcsán írt feljelentését, amely tartalmilag megegyezik az Indokolás I. rész 2) pontjában írtakkal.

h) A BRFK XI. Kerületi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Bűnüldözési Alosztályán a panaszos mint tanú meghallgatásáról az aznapi eseményekkel összefüggésben 2010. november 27-én 14 óra 30 perckor vettek fel jegyzőkönyvet. Ebben a panaszos mint tanú a következő vallomást tette.

2010. november 27-én kb. 8 óra 20 perckor lement a lakásukból a társasház személedobójához, amely mellett az út szórására használt só is tárolták, és nekiállt a járdák sikosítás-mentesítését elvégezni – a felesége helyett, aki a legutóbbi, 2010. november 21-ei támadás óta már annyira fél a szomszédtól, hogy nem mer a lakásból kimenni. Miután ezt befejezte, visszament a tárolóhelyiségbe, és amikor annak az ajtaját bezárta, a háta mögül meghallotta a szomszédja szitkozódó és fenyegetőző hangját az előtérből. Ahogy hátrafordult, a szomszéd már rá is támadt, és rögtön meg is ütötte, az ütés a panaszos orrát és felső ajkát érte, olyan gyorsan, hogy nem is tudott védekezni. Az első ütés után a panaszos rögtön megpróbálta a szomszéd karját, ruházatát megfogni, és távolabb tartani magától. Eközben is 3-4 ütés még elérte őt, és többször meg is rúgta a szomszéd. Verekedés közben a panaszos is többször ütött, néhány ütés el is találhatta a szomszédot, de a panaszos főleg a ruháját fogta, és próbált messzebb kerülni. Végül sikerült a szeméttárolók mellé beszorítani a szomszédot, aki addigra kifáradt. Megkérdezte tőle, hogy hajlandó-e abbahagyni a verekedést, mire a szomszéd azt felelte, hogy igen. Ezután ő felvette a verekedés közben leesett kulcsát és a sapkáját, majd a panaszost szidalmazva és fenyegetve távozott a helyszínről. A fenyegetésekre válaszul a panaszos megmutatta a távozóban lévő szomszédnak, hogy van nála egy gázspray, ha legközelebb rátámad, ezzel is számolnia kell. Ezen dulakodás alkalmával ugyanakkor a panaszos nem tudta használni a gázspray-t. Az események után a panaszos a rendőrséget és a mentőket hívta, mivel vérzett az orra, és erős fájdalmat érzett ott, ahol a rúgások érték. A kiérkező rendőröknek elmondta, hogy mi történt, majd azt is, hogy a szomszédja merre távozott. A mentősök megvizsgálták, majd elvitték a kórházba, ahol megröntgenezték. A vizsgálat során az derült ki, hogy 8 napon túl gyógyuló sérülései keletkeztek, az orra eltörött. Elmondta a panaszos azt is, hogy a szomszédal és családjával 2009 óta ilyen a viszonyuk, de az egész ház nyugalma zavarják, nem lehet velük együtt élni.

A jegyzőkönyvet 15 óra 50 perckor zárták le.

i) A rendőrség megküldte a panaszos mint előállított személy által a Rendőrkapitányságon aláírt nyilatkozatot is, amelyben az szerepel, hogy a panaszos előállításának kezdő időpontja 11 óra 45 perc, előállítása várható időtartama 8 óra; valamint nyilatkozott a panaszos arról,

hogy kezelést és orvosi felügyeletet igénylő, vagy fertőző betegsége nincs, sérülése és panasa az előállítás során nem keletkezett, élelmiszert nem kért az 5 órát meghaladó előállítása esetére, illetve kéri felesége telefonon történő kiértesítését (ez 13 óra 20 perckor meg is történt). A nyilatkozatot a panaszos 13 óra 13 perckor írta alá.

j) A panaszos részére a „B” Kórház Traumatológiai Osztályán 2010. november 27-én 10 óra 25 perckor kiállított járóbeteg vizsgálati lap szerint a panaszos orra duzzadt és nyomásérzékeny volt, rajta vérzés nyomai voltak láthatók. Mindkét keze negyedik ujja fáj, zsibbadást panaszolt. Az orrcsúcs végén kb. 2 mm-es törés volt látható.

III.

1) Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint: „Akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.” A 93. § (1) bekezdése szerint: „A Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni.” Ezen idézett törvényhelyek alapján a Testület a panaszos beadványának csak az Indokolás I. rész 2) pontjában ismertetett részét tudta panaszbeadványként vizsgálta tárgyává tenni; a beadvány – egyébként tartalmilag, szerkezetileg és a panaszos szándéka szerint is elkülöníthető – 3) pontban ismertetett része ugyanis nem minősíthető rendőri intézkedéssel szemben előterjesztett panasznak, az a 2010. november 21-én történt összetűzés alapján indult büntetőeljárás kapcsán a panaszos rendőrséghez címzett kiegészítő észrevételeit tartalmazza, és mint ilyen, a hivatkozott törvényhelyek alapján egyrészt nem tekinthető a Testület hatáskörébe tartozónak (nem kifogásol az Rtv. szerinti rendőri intézkedést, intézkedés elmulasztását, vagy kötelezettségszegést, valamint ilyen kivizsgálására irányuló kérelmet sem), másrészt elkésett.

2) A panaszos beadványában foglaltak közül – a Testület hatáskörébe tartozó, és – az Indokolás I. rész 2) pontjában ismertetett részeket vizsgálva a Testület megállapította, hogy a kifogásolt rendőri intézkedés és egyéb magatartások (előállítás jogalapja és időtartama, a panaszost a rendőrkapitányságra beszállító rendőr által használt hangnem, valamint annak a felvetése, hogy a panaszos cselekménye kapcsán a rendőrség valószínűleg hivatalból meg fogja vizsgálni a garázdaság elkövetésének a gyanúját is) érintették a panaszosnak a személyi szabadságát, valamint az emberi méltósághoz és a tisztességes eljáráshoz való alapvető jogait.

3) A panaszos elsősorban a rendőrkapitányságra történt előállítását kifogásolta, annak is mind a jogalapját, mind az időtartamát.

a) Az Rtv. 13. § (1) bekezdése szerint: „A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.” A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 3. § (1) bekezdése szerint: „Bűncselekmény vagy

szabálysértés észlelése, valamint a közbiztonságot, a közrendet, az államhatár rendjét, a polgárok személyét vagy javait sértő vagy fenyegető veszélyhelyzet esetén, illetőleg ha ilyen hoznak tudomására, a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli.” Az ezt részletező 20. § szerint: „(1) A rendőr az általa észlelt, vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz. (2) A rendőr magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. (3) A rendőr a szándékos bűncselekmény elkövetésének helyszínén tetten ért vagy a menekülő tettet elfogja, ha erre nincs mód, haladéktalanul intézkedik az elfogása, és szükség esetén a helyszín biztosítása iránt.”

Az Rtv. 15. § szerint: „(1) A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. (2) Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.”

Az Rtv. 18. § (3) bekezdése alapján: „(3) A fogvatartott jogait csak annyiban lehet korlátozni, amennyiben az a szökés vagy elrejtőzés, a bizonyítási eszközök megváltoztatásának vagy megsemmisítésének megakadályozását, újabb bűncselekmény elkövetésének megelőzését, illetőleg az őrzés biztonságát, a fogda rendjének megtartását szolgálja.” Az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja, a (2) bekezdés b) pontja, valamint a (3) és (4) bekezdések szerint: „33. § (1) A rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt, a) akit szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten értek; (2) A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, b) aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható; (3) A rendőrség az előállításal a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani. (4) Az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.” A Szolgálati Szabályzat 42. § (1) bekezdése szerint: „A rendőr a szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten ért személyt a tettenérés helye szerint illetékes, szükség esetén a legközelebbi rendőri szervhez állítja elő.” A 47. § alapján: „Az előállítás az előállított személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetőleg előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.”

b) A panaszos a 2010. november 27-én történt előállítását azon az alapon kifogásolta, hogy – véleménye szerint – az azt kiváltó dulakodásban ő a sértett, károsult fél volt, ezért nem látja annak indokát, hogy személyi szabadságát miért kellett korlátozni. A BRFK XI. Kerületi Rendőrkapitányságra is azért szállították be, hogy tanúként tegyen vallomást; erre azonban csak a beszállítását követően, órákkal később került sor, addig pedig előállító helyiségben helyezték el.

c) A rendőrség által az előállítás körülményei kapcsán megküldött iratokból a következőket lehetett megállapítani. A panaszos előállítására az ügyeletes tiszt r. százados kifejezett utasítása alapján került sor. Az előállítás jogalapja mind a panaszos, mind szomszédja esetében az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja volt, vagyis bűncselekmény elkövetésén tettenérés. Az előállításra a Rendőrkapitányság szolgálatot teljesítő r. törzsszázadosai már azt követően kértek és kaptak utasítást, hogy – az OMSz munkatársainak közreműködésével – egyértelműen megállapítható volt, hogy a panaszos szomszédja 8 napon belül gyógyuló

hámsérüléseket szerzett a dulakodásban; magára az előállítás foganatosítására pedig csak az után került sor a panaszossal szemben, hogy az ő orvosi vizsgálata is megtörtént, amelyen pedig azt állapították meg, hogy ő 8 napon túl gyógyuló sérüléseket szerzett. Az előállítást a szolgálatirányító r. hadnagy parancsnok jogszerű, szakszerű és arányos intézkedésnek minősítette. A panaszos előállítását a rendőrök a „B” Kórházban, a panaszos orvosi vizsgálatainak befejezését követően kezdték meg; az előállítás a panaszosnak kiadott igazolás szerint 11 óra 45 perctől 15 óra 52 percig tartott, tehát 4 óra 7 perc időtartamú volt. A panaszos elmondása és a helyszínen intézkedő rendőrök jelentése alapján világosan kiderült, hogy a dulakodás már véget ért, mikor a rendőrök a helyszínre értek, sőt a panaszos eleve azt követően tudta csak kihívni a rendőröket, hogy a szomszédjával az összetűzés befejeződött, és a szomszédja távozott a társasháztól. A panaszos elmondása szerint az, hogy a szomszédja a társasház előterében nekítámadt, 2010. november 27-én kb. 9 óra 5 perckor történt, a rendőrök pedig – a bántalmazásról érkező bejelentést fogadva – ott 9 óra 25 perckor jelentek meg. Ekkor már dulakodás nem volt, a rendőröket csak a panaszos fogadta, aki beszámolt nekik a történetekről. Emiatt az előállítás jogalapját illetően – ami szándékos bűncselekmény elkövetésén tettenérés volt – a Testület lényegesnek tartotta beszerezni a rendőrség álláspontját arról, hogy pontosan mi volt a tettenérés mozzanata, a panaszos részéről mely bűncselekmény milyen eleme valósult meg a rendőrök által tetten érhető módon, amely az előállítást indokoltá teheti; erre nézve ugyanis az intézkedő rendőrök nem hivatkoztak semmilyen indokra (leszámítva az ügyeletes tiszt utasítását), sőt maguk írták le, hogy kiérkezésükkor a cselekmény már befejeződött, azt csak a panaszos elmondásából ismerték meg. Erre nézve azonban a döntést meghozó ügyeletes tiszt r. százados, illetve a parancsnokként az előállítást jogszerűnek, szakszerűnek és arányosnak minősítő r. hadnagy jelentését (kiegészítő jelentését) a BRFK XI. Kerületi Rendőrkapitányság vezetője a felvilágosítás-kérés teljesítése során a Testület kifejezett kérése ellenére nem szerezte be, helyettük – az Indokolás II. rész 2) pont a) alpontjában ismertetett tájékoztató levelében – maga adott rövid magyarázatot az indokokra. Eszerint a panaszos a helyszínen intézkedő rendőröknek elismerte, hogy megütötte a szomszédot, azt azonban, hogy ő ennek következtében sérüléseket is szenvedett, csak távolabb, a szomszéd munkahelyén lehetett megállapítani. A panaszos a kölcsönös bántalmazás tényét a helyszínen elismerte.

Ami az előállítás időtartamát illeti, a megküldött rendőrségi dokumentumokból az derül ki, hogy a 4 óra 7 perc alatt csak a panaszos tanúkénti meghallgatása volt az egyetlen olyan érdemi eljárási cselekmény, amelyhez a panaszos jelenléte, Rendőrkapitányságon tartózkodása feltétlenül szükséges volt. Ez a tanúkihallgatás – az Indokolás II. rész 2) pont h) alpontjában ismertetett jegyzőkönyv adatai szerint – 1 óra 20 perc időtartamot vett igénybe. Az előállítás ezen kívül fennmaradó része (2 óra 47 perc) alatt – ahogy ez az iratokból rekonstruálható – a panaszos beszállítása, a rendőri jelentések megírása, a panaszos részére kiállított iratok kitöltése (igazolás, fogdakönyv, letétbe vett tárgyakról készített jegyzőkönyv, 13 óra 11 perckor illetve 13 óra 13 perckor aláíratott nyilatkozatok), valamint a kihallgatásokat végző r. zászlós berendelése történt.

d) Az előállítás jogalapjának megléte, indokoltsága vizsgálata körében a Testület az alábbi körülményeknek tulajdonított kiemelt jelentőséget. Az előállítás hivatkozott jogalapja a fentiek szerint az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja volt, vagyis szándékos bűncselekmény elkövetésén tettenérés. A helyszínen intézkedő rendőrök jelentéseiből [ld. Indokolás II. rész 1) pont] ugyanakkor világosan kitűnik, hogy a rendőröket a panaszos már azután hívta ki, hogy a dulakodást ő és szomszédja önszántából abbahagyta, elmondása szerint közben nem is lett volna lehetősége ezt megtenni. A kiérkező rendőröket ezért a helyszínen már csak a panaszos fogadta, a történetek részleteiről ő tájékoztatta a rendőröket; a szomszéd addigra már

a munkahelyére távozott. Őt a rendőrök itt érték utol, és – az OMSz munkatársainak közreműködésével – itt állapították meg azt is, hogy 8 napon belül gyógyuló sérüléseket szenvedett. Az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja, valamint a Szolgálati Szabályzat 20. § (3) bekezdése szerinti folyamatban lévő szándékos bűncselekmény, vagy menekülő tettes tehát a helyszínen nem volt, bűncselekmény gyanúját felvető körülményt a rendőrök legfeljebb a panaszos sérüléseiből, valamint az ő közvetett elmondásából észlelhettek – a szomszédra, de nem a panaszosra nézve. Ami az Indokolás II. rész 2) pont a) alpontjában ismertetett kapitányságvezetői tájékoztató levélben foglaltakat illeti, nem lehet attól elvonatkoztatni, hogy a panaszos a helyszínen nem bűncselekményt ismert be (azzal, hogy a rendőrök szerint azt mondta, hogy megütötte a szomszédot, illetve kölcsönös bántalmazás történt), hanem végig az őt ért támadás elhárításáról, kivédéséről, a rátámadó szomszéd „megadásra készítéséről” beszélt. Ugyanakkor ezt a cselekmény-mozzanatot sem a rendőrök észlelték; a panaszos „vallomása” pedig legfeljebb egy olyan információ lehet, amely szabálysértés vagy bűncselekmény gyanúját – de nem a tettenérést – megalapozhatja. Amikor az ügyeletes tiszt r. százados kiadta az utasítást a panaszos előállítására, már azzal az információval is tisztában volt, hogy a szomszéd 8 napon belül gyógyuló sérüléseket szenvedett, melynek következtében a panaszossal szemben – ha jogos védelmi helyzetre való hivatkozását nem is fogadták el – legfeljebb magánindítványra büntethető bűncselekmény merülhetett volna fel. Lényeges szempont az is, hogy ugyanaz az ügyeletes tiszt, aki a szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten érésre való hivatkozással az előállításra utasítást adott, már a panaszos és szomszédja kihallgatásának megkezdése előtt tisztában volt azzal, hogy az ügy kapcsán a panaszost mint tanút, a szomszédját pedig mint gyanúsítottat kívánja kihallgatni, ugyanis a kihallgatást végző r. zászlósna erre adott utasítást [ld. Indokolás II. rész 2) pont f) alpont]. Vagyis a panaszos meggyanúsítása fel sem merült – ami nehezen volna érthető, ha valóban észlelték volna a rendőrök azt, hogy ő éppen egy szándékos bűncselekményt valósít meg. Nem lehet eltekinteni attól sem, hogy az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontjának, valamint a (2) bekezdésben szereplő mérlegelésen alapuló előállítási okoknak – közöttük a (2) bekezdés b) pontjának – a logikai értelmezéséből adódik, hogy a szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten érésre hivatkozó előállításnak kell, hogy legyen a jogsértő cselekményt megszakító, folytatását ellehetetlenítő célja, hiszen ennek érdekében is kell az ilyen elkövetőt a rendőrnek mérlegelés nélkül, kötelezően előállítania. Az Rtv. 33. § (2) bekezdése ezzel szemben már – az Rtv. 15. §-ában foglalt arányosság követelményének figyelembe vételével történő – mérlegelésen alapuló előállítási okokat sorol fel („állíthatja”). Ezek között szerepel a b) pontban a bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személy előállításának lehetősége is, amelynél már nem merül fel közvetlen módon az észlelt jogellenes cselekmény megszakítása, folytatásának megakadályozása mint cél; ilyen esetben tehát az intézkedő rendőr a cselekmény súlyára és az arányosság követelményére tekintettel mérlegelhet, és az előállítás (mint súlyosabban személyi szabadság-korlátozó intézkedés) mellőzése, valamint későbbi időpontra szóló idézés kilátásba helyezése (mint kevésbé személyi szabadság-korlátozó intézkedés) mellett is dönthet. Az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja szerinti előállítási ok megvalósulásához azonban ennél szigorúbb feltételeknek kell fennállniuk; vagyis lennie kell egy szándékos bűncselekménynek, és ennek folyamatban lévő megvalósulását, éppen akkor történő befejeződését, vagy a helyszínről való menekülést a rendőröknek közvetlenül, szemtanúként kell észlelniük („tetten értek”).

Mivel szándékos bűncselekmény panaszos általi elkövetésére az előállításáról döntő, illetve azt foganatosító rendőrök egyike sem hivatkozott, ilyet nem jelöltek meg, és később is tanúként hallgatták ki a panaszost, nem gyanúsítottként; továbbá mivel mind a panaszbeadványból, mind a rendőri jelentésekből egyértelműen kitűnik, hogy semmilyen cselekmény nem volt folyamatban az intézkedő rendőrök helyszínre érkezésekor, a dulakodás

addigra befejeződött, az abban résztvevő két személy két külön helyen tartózkodott, ezért a Testület úgy ítélte meg, hogy az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja szerinti kötelező előállítási ok az adott helyzetben a panaszossal szemben nem állt fenn. [Más, a Testület által vizsgálható – esetleg mérlegelésen alapuló – előállítási okra pedig a rendőrség nem hivatkozott.] **Mindezekre tekintettel a Testület a panaszos előállítását jogszerűtlennek, és személyi szabadságát sértőnek minősítette.**

Ezt a sérelmet a Testület az eset összes körülményére – így többek között az előállítás mint intézkedés súlyosan jogkorlátozó jellegére, a jogalap körüli ellentmondásokra, amelyeket a rendőrségnek is észlelnie kellett volna (nem volt tettenérés, nem róttak a panaszos terhére büncselekmény elkövetését, később is tanúként hallgatták ki stb.) – tekintettel az Rtv. 93. § (2) bekezdésében szereplő „csekély mértéket” meghaladó mértékűnek ítélte.

A Testület felhívja a figyelmet arra is, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga szempontjából aggályos az a parancsnoki vélemény és kivizsgálás is [ld. Indokolás II. rész 1) pont d) alpont], amely a fenti szempontok érdemi vizsgálata nélkül, annak figyelembe vétele nélkül, hogy a panaszos követhetett-e el szándékos büncselekmény, a terhére rótt-e ilyet a rendőrség, illetve valójában tettenérés történt-e, nagy fokú automatizmussal jogszerűnek, szakszerűnek és arányosnak minősítette a panaszos Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontjára alapított előállítását.

e) Mivel az előző alpontban a Testület a panaszos előállításának jogalapja tekintetében helyt adott a panaszosnak, és ezt az intézkedést jogszerűtlennek, és a személyi szabadságot sértőnek minősítette, az előállítás időtartama arányosságának külön részletes vizsgálatától a Testület eltekintett; felhívva ugyanakkor a figyelmet arra, hogy az előállítás 4 óra 7 perces időtartamából a tanúkihallgatás csak 1 óra 20 percet vett igénybe, az időtartam többi részében csak az adminisztráció intézése történt, amely pedig nem elégséges hivatkozási alap a személyi szabadság korlátozására, az előállítás ugyanis nem lehet öncélú.

2) A panaszos kifogásolta azt is, hogy előállítása során az őt a Rendőrkapitányságra beszállító rendőr – miközben a panaszos a kollégájának mesélte a történeteket – arra szólította fel őt, hogy maradjon csöndben, mert ő nem azért jött be szombaton dolgozni, hogy a panaszos „mondókáját” végighallgassa.

a) Az Rtv. 2. § (1) bekezdésének második mondata a rendőrség feladatai körében, az általános szabályok között kimondja, hogy a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot. A BRFK XI. Kerületi Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztató levele [ld. Indokolás II. rész 2) pont a) alpont] e kifogásolt körülménnyel kapcsolatban azt tartalmazza, hogy az érintett r. törzssászlós jelentését (kiegészítő jelentését) sem szerezte be, de telefonon annyit nyilatkozott a r. törzssászlós, hogy a panaszossal nem beszélt lekezelően, csak tájékoztatta, hogy miért és milyen intézkedéseket foganatosítanak vele szemben.

b) **A beszállítást végző rendőr által használt hangnem tekintetében ezért a Testület – mivel a panaszos a hangnemet és a rendőr által elmondottakat sérelmezte, az érintett rendőr ezt határozottan cáfolta, egyéb bizonyítási eszköz pedig nem áll a rendelkezésre a történeti tényállás pontosabb rekonstruálásához – arra a következtetésre jutott, hogy a panaszos emberi méltósághoz való alapvető jogának sérelme nem állapítható meg.**

3) Végül a panaszos kifogásolhatónak tartotta azt is, hogy a kihallgatását végző r. zászlós a kihallgatás befejezése után megemlítette neki, hogy az ügy alapjául szolgáló összetűzés kapcsán a rendőrség valószínűleg meg fogja vizsgálni hivatalból a garázdaság elkövetésének gyanúját is.

a) Az Rtv. 24. § (1) bekezdése szerint: „A rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetve a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.” Az érintett r. zászlós jelentése [ld. Indokolás II. rész 2) pont f) alpontja] e kifogásolt körülménnyel kapcsolatban azt tartalmazza, hogy a kihallgatás után valóban közölte a panaszossal, hogy valószínűleg vizsgálni fogják a garázdaság elkövetésének gyanúját is, ezt azonban nem sértő hangnemben tette, hanem tájékoztatásként, a korábbi ügyek tapasztalatai alapján. A panaszossal a kihallgatást követően normális hangnemben beszélgettek.

b) A r. zászlós jelentésében foglaltaknak a panaszos beadványában szereplő leírás sem mond ellen, igaz ezt a körülményt a panaszos már a korábbi, 2010. november 21-én történt esettel kapcsolatos kiegészítő észrevételeivel együttesen említi. A beadványból kitűnően azonban a panaszos nem a rendőr által használt hangnemet akarta kifogásolni, hanem egyáltalán azt az eshetőséget, hogy ilyen helyzetben (két személy dulakodása következtében) felmerül az, hogy a rendőrség garázdaság gyanúja miatt is eljárást indíthat. A panaszbeadványban, illetve a rendőri jelentésben foglaltakat egymásra tekintettel is értékelve azonban a Testület is arra a következtetésre jutott, hogy ez a közlés, mint a kihallgatás utáni beszélgetésben elhangzott tájékoztatás nem fenyegető vagy megfélemlítő jellegű volt, inkább – a korábbi hasonló esetek tapasztalatai alapján – a jövőre nézve felvilágosító, és mint ilyen, az Rtv. 24. § (1) bekezdése körébe vonható. **Ezek alapján a Testület megállapítása szerint e körülmény miatt nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.**

IV.

Az Indokolásban kifejtettek szerint a Testület úgy ítélte meg, hogy a panaszos előállítására a konkrét ügyben jogszerűtlenül, a személyi szabadságot súlyosan megsértve került sor; a beszállítást végző rendőr által használt hangnem tekintetében az emberi méltósághoz való alapvető jog sérelme nem állapítható meg; a kihallgatást követően a rendőr által adott azon tájékoztatás pedig, amely szerint valószínűleg a garázdaságot is vizsgálni fogja a rendőrség, nem sértette a tisztességes eljáráshoz való jogot.

A panaszos személyi szabadságának súlyos megsértése miatt a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint határozott, és az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a panaszbeadványt és az állásfoglalást megküldi az országos rendőrfőkapitánynak.

Budapest, 2011. július 21.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
előadó testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET